

ПРАЗНИК НА СЛОВОТО

Трудни са времената, в които живеем. Увлечени в борбата за насъщния, притиснати от неизвестността и несигурното, утре забравяме за онази, другата храна, която е необходима за духа, която храни душата. Децата ни също носят своя кръст, лутат се, търсейки път, а ние, възрастните, често не можем да им помогнем. Не искам да влизам в полемиката с философите кое е по-важно – материалното или духовното. Но съм убедена в това, че училището трябва да върне на децата магическата сила на въображението, светлия порив към бъдещето, желанието да творят. И както винаги, когато сме в духовна криза, ние се обърнахме към онова, което е истинко и изначално – към СЛОВОТО.

Така преди години се роди идеята за „Празниците на словото“, посветени на най-светлия ден – Деня на славянската писменост. Решихме да дадем възможност на учениците да разкрият своя талант, да творят. Предложихме им различни полета на изява. Обвързахме ги с дейността на училищната **библиотека** и отбелязването на Дните на книгата. Всъщност именно библиотеката стана центърът, който координираше и обединяваше нашите усилия, направляваше дейността им. И какво по-естествено от това тя да е нашият малък „оперативен щаб“? Тя, библиотеката, е нашият храм и нашата гордост, събрала над 15 000 тома научна и художествена литература, а днес – модерна, с автоматизирана информационна система. Нали такава е нейната мисия – да съхранява словото през годините. Изпитвахме известни съмнения дали децата ще приемат предизвикателствата ни, дали ще успеем да им предложим това, което би ги заинтригувало и удовлетворило.

С настъпването на празничните дни разбрахме, че страховете (колебанията) ни са били напразни. Удивихме се от огромния ентузиазъм, с който посрещнаха предложенията ни всички ученици. С трогателно усърдие най-малките четяха любимите си приказки в **маратона на четенето „Походът на книгите“**. Талантливите начинаещи творци от всички възрасти представиха своите есета, разкази и стихотворения в **Конкурса за най-добро литературно произведение**. Фоайетата и коридорите на училището се превърнаха в импровизирани художествени галерии, в които младите художници старателно подредиха рисунките си. Училищният двор сякаш оживя от радостните възгласи в детския смях, съпровождащи **дефилетата на литературните герои**. А колко сериозни бяха лицата на учениците, които внимателно решаваха езиковите за-

дачи в **състезанията по практическа и функционална грамотност!** Горди със знанията си, получени в часовете по БЕЛ в родното училище, всеки един от тях се стремеше към прецизно изпълнение на езиковите казуси. Залата, в която се проведе **Конкурсът за декламаторско майсторство**, не можа да побере желаещите да се насладят на магията на българското поетично слово, защото декламираха три поколения – деца, родители, баби и дядовци заедно. Всеки ден, всяка проява беше наш малък празник. Почувстваха животворната сила на словесното изкуство, десетки деца с желание се включиха в **дарителската кампания „Дари книга, зарадвай приятел“**.

Едва ли „Празниците на словото“ биха добили такава популярност сред учениците на 7. СОУ „Кузман Шапкарев“ без ентузиазма и въодушевлението на младите журналисти от съществуващия вече 10 години **клуб „Журналистика“**. Те имат вече богат опит: подготовка и реализация на радиопредавания за училищното **радио „Вселена 7“**, срещи с водещи журналисти, участие в едночасово предаване на живо в „Дарик радио“, издаване на училищен вестник, дори реализиране на празнични програми в нашата **телевизия „Вселена 7“**. И сега те бяха навсякъде – помагаша в подготовката и популяризирането на проявите, участваха в състезанията и конкурсите, отразяваха събитията. Кулминацията на Празниците на словото беше издаването на специалния брой на училищния вестник **„Междучасие NONSTOP“**, на чиито страници представиха победителите и техните творби.

Не мисля, че е възможно да покажем разноликата и изпълнена с емоции картина на „Празниците на словото“ в 7. СОУ. Радостта на децата, желанието им за участие във всички прояви категорично ни убеди, че сме предизвикали най-конструктивния порив у тях – желанието за самоизява и самоутвърждаване. Разказахме ви за началото. А днес „Празниците на словото“ са вече традиция, чакана с нетърпение от всички. Тя ще бъде съхранена и развита, защото доказва през годините своята жизненост и сила.

Отгръщаме страниците на най-великата книга на всички времена – Библията. Сред пожълтените страници надничат ситен ръкопис:

„В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог...“

Нашите „птици“ са нашите ученици. На ТЯХ даваме криле! Защото в светото писание „птиците пък, от големите преследвания и страдания и гонения във въздуха, принудиха се да станат коне, да бягат и така да се спасяват от неприятелите си. И конете, като се риташа, като страдаха, **станаха най-после ХОРА**“.

THE HOLIDAY OF THE WORD